

II. Tresty.

Trest tohoto přečinu jest vězení od 1 do 6 měsíců. Záleží-li přečin v konkrétním případě v povzbuzování k nedůvodným stížnostem a shromažďoval-li pachatel za tím účelem podpisy nebo sumy peněžité neb alespoň k tomu vybízel, má býti trest zstřen. Původce takové stížnosti může mimo to býti vypovězen z dotyčného místa neb i korunní země, cizozemec pak vůbec z celého obvodu platnosti trestního zákona. Směřoval-li přečin tento proti císařské armádě nebo některému jejímu oddělení, jest k stíhání zapotřebí svolení ministra války resp. ministra zemské obrany.

Táž ustanovení o přečinu pobuřování obsahují také § 556 voj. tr. z. a §§ 329 a 330 tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu.

III. Osnova nového trest. zákona.

Dle § 114 osnovy nového trest. z. dopouští se přečinu pobuřování, kdo veřejně vládu, ústavní sbor zákonodárný nebo nějaké oddělení nebo výbor jeho, nějaký úřad, ozbrojenou moc (čítajíc v ni i stráž vojensky organisované) nebo část její uráží nebo s úmyslem v nevážnost je uvésti veřejně tvrdí nebo rozšiřuje vymyšlené nebo přetvořené skutečnosti; na přečin tento stanoven jest trest vězení od 1 dne do 1 roku nebo peněžitá pokuta od 1 zl. do 2000 zl. Byly-li tyto okolnosti vymyšlené nebo přetvořené veřejně tvrzeny nebo rozšiřovány sice za vytknutým účelem avšak bez zlého úmyslu, nastupuje trest peněžitý od 1 do 500 zl. Stíhání pro útok na ozbrojenou moc nebo na některou část její má místo toliko k návrhu příslušného ministra.

Poctivost viz *Fides bona*.

Podání.

I. Pojem.

Podání v širším slova smyslu jest každá písemnost na soud nebo úřad řízená, kterou buď nějaká okolnost k vědomí soudu či úřadu jest přiváděna nebo návrh či prosba přednášena.

Nové řízení soudní užívá výrazu podání ve smyslu technickém naznačujíc tím každou písemnost určitou formu vykazující, kterou strana nebo vůbec i osoba třetí své návrhy, žádosti, sdělení nebo prohlášení soudu předkládá nebo nějaký úkon ve sporu nebo v řízení exekučním provádí.

II. Podání přípravná.

Slouží-li podání strany k tomu, aby podala podklad k zahájení dalšího řízení, zejména ústního přelíčení, tedy ona podání, která obsahují materiál, jehož konečné, meritorní vyřízení neděje se formálním vyřízením onoho podání, nýbrž teprve rozhodnutím věci samé, ať toto po předchozím veřejném líčení nebo jen v sezení neveřejném se vydává, nazývají se podáními přípravnými.

K těmto podáním přípravným lze čítati:

1. žalobu všeho druhu bez rozdílu, byla-li podána u soudu okresního nebo sborového a bez ohledu na to, jaký jest obsah její (obzvláště i žaloba pro zmatek a o obnovu (§§ 529, 530, 533 c. ř. s.). Srovn. §§ 226, 431 c. ř. s.;

2. odpověď na žalobu, která ovšem toliko před soudy sborovými může býti podávána (§ 243 c. ř. s.);

3. podání, která podle § 258 c. ř. s. ve sporech před soudy sborovými vedených, v nichž přípravné řízení (§ 245 c. ř. s.) místa nemělo, od některé ze sporných stran k tomu cíli jsou činěna, aby návrhy, prostředky útočné i obranné, tvrzení a důkazy, jež strany při hlavním pře-

líčení k platnosti přivéstí zamýšlejí, v době mezi položením a počátkem přelíčení soudu oznámily a tím si zabezpečily, aby při eventuelní kontumaci odpůrcově při veřejném přelíčení bylo k nim pozíráno (Srvn. § 399 odst. 1 c. ř. s.);

4. podání, která dle § 440 odst. 3. c. ř. s. při soudech okresních soudce stranám zastoupeným advokáty ve sporech o správnost účtu, o rozdělení majetku nebo podobných poměrů, v nichž o značném počtu sporných nároků nebo nároků vzájemných jednati jest (§ 245 č. 1. c. ř. s.), podati ukládá, aby látka sporná byla náležitě vysvětlena, pokud se týče, uspořádána (§ 440 odst. 3 c. ř. s.);

5. odvolací stížnost, kterou dle § 465 c. ř. s. dovoláváno se přehlídky rozhodnutí prvým soudcem vydaného soudcem vyšším (§ 467 odst. 1. c. ř. s.);

6) prohlášení, které dle § 468 odst. 2 podává odpůrce stěžovatelův, aby jím k vyvrácení důvodů ve spise odvolacím udaných přivedl nové okolnosti dosud nepřednesené a použil důkazů dosud neprovedených;

7. stížnost dovolací (revisní), která domáhajíc se změny nebo zrušení rozhodnutí soudu druhé stolice soudem nejvyšším, příslušný material faktický i průvodní k odůvodnění svých návrhů uvádí (§ 505 c. ř. s.);

8. odpověď dovolací (revisní), kterou odpůrce dovolatelův prohlašuje se o podané revisi a k podpoře svého prohlášení potřebné okolnosti i průvody naznačuje (§ 507 odst. 2 c. ř. s.).

Zákon nenazývá sice výslovně podání pod č. 7 a 8 uvedená podáními přípravnými, však vzhledem k tomu, že všeobecný předpis o přípravných podáních civilní řád soudní v § 78 položil, aniž by je v dalším textu taxativně vypočítati chtěl i vzhledem k obsahu stížnosti resp. odpovědi odvolací v §§ 505 a 507 vytčenému, jenž v podstatě docela předpisu § 78 vyhovuje, i vzhledem k účelu jich, připraviti totiž případné ústní řízení dovolací (§ 509 odst. 2 c. ř. s.), možno zajisté i tato podání k přípravným řaditi. (Jinak Ott. Uvod ve studium nového řízení soudního str. 280, opíraje se o slovné znění §§ 505 a 507).

Z podobných důvodů, jako podání ad 7. a 8. lze dále k podáním přípravným čítati:

9. námitky proti platebnímu příkazu v řízení mandátním a směnečném, prvnější ovšem jen potud, pokud ve formě písemné jsou vzneseny (§§ 552 odst. 2 a 559 c. ř. s.), ježto i ony materiál pro další sporné řízení a pro rozhodnutí věci poskytují a jednání veřejně připravují (srovn. § 552 odst. 3 c. ř. s.) i

10. námitky v řízení nájemním podané písemně proti výpovědi nebo úpomínce při nájmech věcí nemovitých nebo jim na roveň postavených (§§ 562, 566 odst. 2 c. ř. s.).

Podáním přípravným však není odpor v řízení upomínacím, třebaš i písemně byl vznesen, poněvadž účelem jeho není další řízení přivoditi, nýbrž jedině zbaviti rozkaz platební jeho účinnosti (§ 9 zák. ze dne 27. dubna 1873 ř. z. č. 63 a čl. XXXVIII. úv. z. k civ. ř. s.).

III. Podání prostá.

Podání ostatní, která na rozdíl od podání přípravných zváti lze prostými, mohou býti rázu, povahy i účelu nejrozmanitějšího a mohou vznesena býti netoliko od stran samých a jejich zástupců, nýbrž i začasté

od osob třetích, které je v nahodilém poměru k sporu se nalézají (na př. od svědků, znalců a p.). Jako podání taková budtež příkladmo uvedena:

1. všechna podání, kterými strana žádá ve sporu za nějaké opatření rozepří řídicí, npř. prodloužení nebo zkrácení lhůty (§§ 128, 129 c. ř. s.), za nařízení nebo odročení roku (§ 130, 134 c. ř. s.), za opatření průvodů (§§ 229, 250 odst. 2, 301 c. ř. s.) za zastavení nebo přerušování řízení (§§ 162, 165, 168 c. ř. s.), za pokračování v řízení přerušovaném (§ 164 c. ř. s.) a p.;

2. podání, jimiž oznamovány jsou odpůrci nebo soudu určité okolnosti, jichž znalost jest soudu žádoucí, na př. bydliště svědků, místo, kde se nalézají listiny nebo věci přezvědčné, zřízení advokáta, obmezení plné moci (§§ 160 a 36 c. ř. s.), předložení prvopisu listiny k nahlédnutí (§ 82 c. ř. s.), ustanovení zmocnění pro doručování (§ 95 c. ř. s.), prohlášení podlužníka dle § 301 exek. ř. a j.;

3. podání, jimiž provádí se určitý úkon mající vliv na postavení stran ve sporu nebo na způsob projednávání rozepře, na př. jmenování auktora (§ 22 c. ř. s.), přistoupení k sporu jako vedlejší intervenient (§ 18 civ. ř. s.), ohlášení rozepře (§ 21 c. ř. s.), změna nebo oprava žaloby (§ 235 c. ř. s.), odvolání žaloby (§ 237 c. ř. s.) a p.;

4. podání strany, kterými tato vykonává určité oprávnění processuální jí příslušející k. p. žádost za kauci žalobní (§ 57 c. ř. s.), za vydání vyhotovení protokolu o smíru sepsaného (§ 206 c. ř. s.), za vydání opisu ze spisů (§ 219), za vydání vyhotovení, výpisu nebo opisu rozsudku (§ 418), za opravu rozsudku (§§ 419 a násl.), za vyloučení určitého soudce nebo znalce (§ 22 J. N. a § 355 c. ř. s.) a t. d.;

5. podání, jimiž osoba třetí domáhá se určitého práva, které pro ni z jistého důvodu během rozepře vzešlo na př. svědek nebo znalec žádající svědečné resp. znalečné (§§ 347, 365, § 2 nař. m. z 17. září 1897 č. 221 ř. z.), acrář žádající dle § 71 c. ř. s. náhradu hotových výloh dle § 64 č. 5 za stranu založených nebo zaplacení poplatků a kolků prozatím prominutých, podlužník žádající náhradu útrat svého prohlášení dle § 301 odst. posl. exek. ř.;

6. podání, kterými se dovoláváno dozorcí moci orgánů vyšších proti počínání si orgánů podřízených, npř. stížnosti k senátu (resp. k předsedovi senátnímu, § 255 c. ř. s.) na opatření či usnesení soudce k příkazu činného, nebo předsedy senátu či přednosty soudu (§ 35 odst. 2 J. N., § 516 c. ř. s.), rekursy proti usnesením soudů nižších na soudy vyšší (§§ 514 a 520 c. ř. s.);

7. podání, kterými se strana domáhá praktického provedení práva jí formálně přiznaného nebo jeho pojištění, zejména tedy všechny žádosti za povolení exekuce uhražovací a zjišťovací i žádosti za prozatímná opatření.

IV. P ř í p u s t n o s t p o d á n í .

Co do otázky, kdy ten který úkon podáním provést lze, platí všeobecná zásada v § 74 c. ř. s. vyslovená, že všechny návrhy, žádosti i sděnění které mimo ústní jednání jsou přednášeny, podáními písemnými státi se mají, leč že by zákon výslovně dopouštěl, že přednesení ono do protokolu může býti učiněno.

Předpis tento jeví se jen důsledným provedením principu ústnosti v novém soudním řízení uznaného, vylučuje jednak naprosto možnost písemného provedení toho, o čem při ústním líčení projednáváno býti má (§ 397 odst. 1 c. ř. s.), jednak poukazuje na celou řadu jednotlivých

ustanovení, která stranám dovolují, aby své návrhy žádosti nebo sdělení, místo co by je podáním učinily, při soudě do protokolu přednesly.

Dle těchto ustanovení mohou být protokolárně podány:

a) při soudech okresních všechny návrhy, žádosti a oznámení, vyjímajíc rekurs, je-li stěžovatel zastupován advokátem a odvolání z rozsudku nebo prohlášení o odvolání, když v místě soudu nejméně 2 advokáti jsou usazení (§§ 465 odst. 2, 468 odst. 2 c. ř. s.);

b) při soudech sborových vůbec všechna podání v řízení exekucním u soudu sborového prováděném se naskytající (§ 53 exek. ř.) [účty o vedené správě, jež z pravidla podati jest písemně, vyjímajíc] pak jednotlivé úkony ve sporu a to:

aa) žádosti za poskytnutí práva chudých, které při soudě sborovém jako soudu procesním se přednášejí (§ 65 c. ř. s.), jakož i stížnost proti výroku, jímž zástupce ex offio strany chudé povinnosti zastupovati byl sprostěn (čl. XXXIII. úv. z. k civ. ř. s.);

bb) stížnost na orgán doručovací pro nepořádné chování se jeho při doručování (§ 91 c. ř. s.);

cc) návrh na povolení restituce pro zmeškaný rok nebo zanedbanou lhůtu (§ 149 c. ř. s.);

dd) návrh na přerušování řízení proto, že strana v době válečné ve vojenských službách se nalézá, nebo že se zdržuje v místě, které z rozkazu vrchnostenského, válkou nebo událostí jinou ve styku se soudem procesním se nenalézá, jestli by okolnosti tyto mohly mít nepříznivý účinek pro výsledek sporu (§ 162 c. ř. s.);

ee) návrh, aby předseda senátu učinil přiměřené opatření nápravné ohledně nařízení a usnesení soudce, kterému bylo svěřeno provedení řízení přípravného (§ 225 c. ř. s.);

ff) návrh ve smyslu § 258 odst. 1 c. ř. s., aby byly k veřejnému přelíčení zaopatřeny průvody v § 229 c. ř. s. uvedené;

gg) návrh, aby byly odstraněny vady při provádění důkazu sběhlé, zejména, aby důkaz provedený byl doplněn (§ 286 odst. 2 c. ř. s.);

hh) prohlášení svědků nebo znalců ohledně odpirání svědeckví nebo výpovědí vůbec nebo výpovědí o určitých okolnostech (§ 323 c. ř. s.);

ii) všechna oznámení, žádosti i rekursy svědků i znalců mimo ústní jednání učiněné (§§ 348, 367 c. ř. s.);

jj) návrh na pojištění důkazů (§ 384);

kk) odmítnutí soudce nebo znalce pro nějaký důvod výlučný nebo pro jeho vadnost (§ 22 J. N. a § 355 odst. 2 c. ř. s.) [Srov. Schauer k § 74 c. ř. s.].

V. O b s a h p o d á n í.

Co do obsahu podání nutno rozeznávat t. zv. záhlaví (rubrum) a text (nigrum).

Rubrum psané na zevnější straně archu po délce ve dvě přeloženého obsahuje:

1. pojmenování dovolaného soudu, po případě naznačení, v jaký obor jeho pravomocnosti podání dotčené se nese (na př. c. k. krajský soud jako soud obchodní nebo »jako soud horní«) (Srvn. § 75 odst. 1 a § 226 odst. 2 c. ř. s.). Je-li soud rozdělen ve více oddělení, má být k označení soudu již na rubru podání připojeno jako dodatek číslo příslušného oddělení soudního (§ 30 jedn. ř.), jež z uveřejněného rozvrhu práce soudu zjištěno budiž (Srov. §§ 27 a 18 jedn. ř.);

2. t. zv. *contra*, to jest označení stran s vytčením jejich vzájemného ve sporu poměru, jakož i pojmenování vedlejšího intervenienta a to jak jménem i příjmením tak i náležitým udáním jejich zaměstnání i jejich bydliště, pak uvedení jejich zástupců nebo zmocněnců (§ 75 č. 1. c. ř. s.);

3. *punctum litis* t. j. stručné označení předmětu sporu k. př. »o zaplacení 100 zl.«, »o vlastnictví k pozemku č. kat. 350 v N...« a p.;

4. označení příloh, jejich počet a udání, jsou-li připojeny v originálu nebo opise.

V nígru třeba po příslušném oslovení soudu, jehož se dovoláváno (srov. výše o rubrum č. 1.) uvésti:

a) v podáních prostých všechny skutkové poměry k odůvodnění návrhu v podání obsaženého sloužící a po případě i průvody, jimiž tvrzení skutková dokázána nebo osvědčena býti mají (§ 76 c. ř. s.);

b) v podáních přípravných:

1. návrhy, které strana při ústním líčení učiniti zamýšlí (§§ 78 č. 1. 208 č. 2 c. ř. s.);

2. vylíčení skutkových poměrů, kterých se strana při ústním jednání chce dovolávati k odůvodnění svých návrhů nebo k poražení návrhů odpůrcových, jakož i udání průvodních prostředků, jichž strana použití chce při tomto jednání, aby dolíčila svých vlastních údajů nebo vyvrátila skutkových tvrzení odpůrcových (§ 78 č. 2 c. ř. s.);

3. podle stavu věci prohlášení o pravdě, správnosti a úplnosti skutků uvedených v předcházejícím podání odpůrcově a o přípustnosti průvodních prostředků odpůrcem naznačených (§ 78 č. 3 c. ř. s.).

V odvolání a v prohlášení se o appellaci, vzdaly-li se strany veřejného líčení odvolacího (§ 492 odst. 1 c. ř. s.), ve spisech dovolacích (§§ 506 odst. 2 a 507 odst. 3 c. ř. s.), jakož i v rekursech (§ 520 odst. 2 c. ř. s.) mohou býti uváděny právní dedukce, které z jiných podání jsou vůbec vyloučeny. (O ostatním obsahu těchto přípravných podání srvn. §§ 467, 468, 506, 507 c. ř. s.)

Nikdy však nesmí v žádné podání přípravné pojat býti výklad o věrohodnosti nebo pravděpodobnosti jednotlivých tvrzení skutkových nebo o domnělé průvodní síle nabízených důkazů (§ 78 odst. posl. c. ř. s.).

Za to však třeba v podáních, kterými se ta která záležitost u určitého soudu zahajuje, uvésti okolnosti, z nichž příslušnost dovolaného soudu jest patrna (§ 226 odst. 2 c. ř. s., §§ 41 odst. 2, 56 odst. 2, 60 J. N.), a po případě i průvody k důkazu okolnosti těch sloužící naznačiti.

Obsah každého podání končí podpisem strany nebo jejího zákonného zástupce nebo zmocněnce, v advokátském sporu však — ač-li jej nevede svým vlastním jménem advokát, notář nebo osoba k výkonu úřadu soudcovského spůsobilá a u soudu dosazená (§ 28 odst. 1 c. ř. s.) — i podpis zmocněnce advokáta (§ 75 č. 3 c. ř. s.).

Ježto advokátský spor místa má jen u soudů sborových (§ 27 c. ř. s.), nevyžadují zpravidla podání u soudů okresních učiněná podpisu advokáta. Výjimku z toho činí rekursy, jsou-li písemně podávány (§ 520 odst. 1 c. ř. s.), a odvolání, jsou-li v místě soudu procesního nejméně dva advokáti (§ 465 odst. 2 c. ř. s.).

Jestliže v případě posléze uvedeném podati chce odvolání strana práva chudiny požívající, pro kterou dosud není zřízen advokát, může tato u soudu procesního žádati za opatření, aby jí spis odvolací sepsal a jej v čas podal

úředník státního zastupitelstva nebo úředník soudní (§ 90 zák. o soudní organizaci). Podpis tohoto úředníka na podání zastupuje podpis advokátův.

Úkol, sepsati a podati odvolání za stranu chudou, může býti svěřen i kancelářskému úředníku státního zastupitelstva nebo soudu, má-li tento v tom kterém případě potřebné k tomu vědomosti i zkušenosti. Ovšem jest vždy toho dbáti, aby nebylo toto zastoupení strany chudé uloženo osobám, při nichž se lze obávati, že by mohly zneužiti tohoto svého úřadu k tomu, aby se obíraly záležitostmi stran, pro ně podání spisovaly a jim rady udílely (§ 133 jedn. ř.).

VI. Forma, zevnější úprava a přílohy podání.

Všecka podání mají býti sepsána způsobem přesným, přehledným, bez všelikých rozvláčností i zbytečností, jinak se straně nepřisoudí útraty, které byly způsobeny pojetím údajů k věci nepatřících nebo bezdůvodným roztahováním látky (§ 49 odst. 2 c. ř. s.) a dopustili-li se toho advokáti nebo jiní zástupci z hrubé nedbalosti, může jim i náhrada nákladů tím vyvolaných k návrhu stran nebo i z moci úřední býti uložena (§ 49 odst. 1 c. ř. s.).

Podání přípravná mají býti co nejúplnější obsahující celý materiál, který podle povahy věci jimi do sporu má býti přiveden. Nešetření toto může míti pro stranu v zápětí rozmanité újmy processuální (Srovn. na př. § 399 odst. 1 c. ř. s.).

Ve všech podáních třeba dále zachovati povinnou úctu a vážnost vůči soudu. Porušení tohoto předpisu stíhá se pokutou peněžitou a vedle toho i trestně a pokud se o advokáta jedná, disciplinárně (§§ 86, 220 c. ř. s., § 33 adv. ř. a § 21 disc. ř. pro adv.).

Podání musí býti psána vždy v jazyku v zemi obvyklém a býti dle příslušných předpisů poplatkových náležitě kolkována nebo, požívá-li podatel práva chudiny, na místě, kde obyčejně kolek přilepen bývá, poznámkou »právo chudých« (Armenrecht) opatřena. (§ 3. nař. min. ze dne 23. května 1897 č. 130 ř. z.)

Co do instruování podání platí všeobecná zásada, že všecka podání obsahující nějaký návrh nebo oznámení, které s odpůrcem mají býti sděleny, rovněž i všecka podání přípravná musí v tolika stejnopisech býti předložena, aby jeden pro soudní spisy mohl býti podržen a každému odpůrci jeden exemplář mohl býti doručen (§ 80, odst. 1 c. ř. s.). Toliko tenkrát, je-li více společníků rozepře (litis consortiů) tímtéž zmocněncem zastupováno, dostačí připojení pro všechny tyto společníky rozepře jen jediný stejnopis podání (§ 90 c. ř. s.). K vyrozumění podatele, pokud se týče jiných účastníků, třeba přiložiti potřebný počet rubrik obsahujících náležitosti patřící do rubra podání (§§ 80 a 75 c. ř. s.).

Dovoláváno-li se v podání průvodů listinných, mají býti tyto k podání ihned připojeny. Zejména má vždycky, bylo-li podání učiněno zmocněncem, býti předložena příslušná plná moc a stalo-li se podání zákonným zástupcem, nutno připojiti listinný výkaz o vlastnosti jeho jako zákonného zástupce, pokud se týče i doklad o tom, že k podání tomuto zvláštní zmocnění eventuelně potřebné obdržel (§§ 30 odst. 1, 37 a 4 c. ř. s.).

Vyjímečně není přiložení dovolaných listin potřebno:

a) jsou-li odpůrci již známy nebo značného rozsahu, v kterémžto případě dostačí, když listiny ony v podání se přesně označí a nabídnutí stane, že odpůrci bude dáno do nich nahlédnouti nebo že budou soudu k žádosti předloženy (§ 77 odst. 2, § 298 c. ř. s.), nebo

b) když listiny v rukou podatelových se nenalezají, poněvadž jsou v uschování notáře nebo toho kterého veřejného úřadu, ve kterémž případě udáno budiž, jakým způsobem je opatřiti lze (§§ 77 odst. 3, 183 č. 3, 229, 250 odst. 2, 301, 303, 308 c. ř. s.).

Má-li o podání bez nařízení ústního líčení býti rozhodnuto, jako zejména o žalobě směnečné nebo mandátní vydáním příkazu platebního (§§ 548, 557, 558 c. ř. s.), pak při všech žádostech za exekuci nebo zajištění (§§ 54, 370, 389, exek. ř.), nutno připojiti k podání originály listin dovolaných (§ 77 odst. 1 c. ř. s.). Ve všech ostatních případech dostačí připojení pouhých opisů a sluší-li hleděti toliko k jednotlivým částem listiny, dostačí přiložení výpisu, který obsahuje úvod, místo k věci náležité, konec, datum a podpisy (§§ 77 odst. 1, 80 odst. 1 c. ř. s.) Toliko plná moc musí býti přiložena vždycky buď v originálu nebo ověřeném opise (§ 30 odst. 1 c. ř. s.).

Má-li býti v řízení procesním odpůrcům doručen vždy jeden stejnopis podání, jest třeba k podání vedle prvopisu resp. opisu pro spisy určeného ještě tolik opisů listin dovolaných přiložiti, aby každý odpůrce jeden mohl obdržeti (§§ 80 odst. 1 a 551 c. ř.). Toliko tehdáž, když více odpůrců má společného zmocněnce pro doručování, dostačí, ačkoli v případě tomto podání ve více stejnopisech státi se musí, přiložiti toliko jediný exemplář opisů pro všechny litis consorty, kteří téhož zmocněnce pro doručování zřídili (§ 94 odst. 2 c. ř. s.). V řízení exekučním a zjišťovacím nemusí býti odpůrci podatelovu vůbec opis příloh dodáván (§ 53 odst. 2 exek. ř.).

K cíli rychlejšího vyřízení podání, zejména v řízení směnečném, upomínacím nebo při výpovědích smluv nájemních, může strana se žalobou nebo žádostí připojiti i vyhotovené již vyřízení soudní, které soudce prozkoumaje a potřebné snad opravy nebo změny nařídě, místo vyhotovení soudního použití smí (§ 195 jedn. ř.).

Všecka podání, zejména i rekursy, odvolání i revise mohou se státi i telegraficky (§ 89 zák. o s. org.). Podání taková musí býti opakována podáním ve formě předepsané zřízeným, scházela-li depeši některá z podstatných náležitostí podání. Náležitosti podpisu strany nebo advokáta se vyhoví, podá-li strana nebo advokát stručné písemné prohlášení, že s obsahem depeše souhlasí a ji zastupovati chce; požadavku připojení listin lze učiniti zadost, zašlou-li se listiny neb opisy ony dodatečně. Mělo-li se podání státi ve více vyhotoveních, buďtež tato dodatečně soudu zaslána, neobsahuje-li již depeše žádost, aby opisy podání telegrafického byly na útraty strany pořizeny. Podání toto, jakož i všecka sdělení, zásilky atd. k doplnění podání telegrafického sloužící musí se státi, nalezá-li se strana nebo její zmocněnec v místě soudu, do lhůty původní pro podání určené, v ostatních případech do 3 dnů po lhůtě této a není-li žádné lhůty, do 3 dnů po dojití depeše (v počítaje v to i dny, kdy podání, zásilky atd. poštou šly). Po uplynutí této lhůty se na depeši již nepřihlíží (§§ 97 a 98 jedn. ř.).

Poddědic (substituace dědická).

Dle římského práva mohl pořizovatel pro ten případ, že by nejprve ustanovený dědic nabýti nemohl z jakéhokoli důvodu dědictví, jmenovati za dědice kohosi druhého, potom třetího atd. a tímto způsobem několik dědiců ustanoviti (plures gradus heredum facere). To jest případ substituace obecné, která mohla býti v každý testament pojata. Dědic